

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 septembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte: Petru Ursache,

Judecători: Ghenadie Nicolaev, Petru Moraru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Mazureac Ghenadie și de către Climovici Liudmila prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, în cauza penală în privința inculpatului

Mazureac Ghenadie Serghei, născut la 15 noiembrie 1979 în s. Unguri, r-nul Ocnița, locuitor al or. Cahul, str. Strada Veche, nr. 143, ap. 30

Datele referitoare la termenul de examinare al cauzei

1. 31.12.2013–09.06.2014 (instanța de fond);

2. 19.06.2014–16.02.2015; 22.07.2015-19.04.2016 (instanța de apel);

3. 23.04.2015–09.06.2015; 27.06.2016-14.09.2016 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 09 iunie 2014, procesul penal în privința lui Mazureac Ghenadie pe art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților, **fapta fiind recalificată de la art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal.**

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că la 07 octombrie 2013, aproximativ la ora 16:00, Mazureac Ghenadie, fiind în stare de ebrietate alcoolică, **avînd scopul sustragerii bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul** nr. 18 din casa de locuit nr. 143, str. Strada Veche, or. Cahul, unde locuia temporar partea vătămată Burlea Laura, **de unde a sustras** un calculator portativ de model „Lenovo G575”, cauzînd-i o daună materială în proporții considerabile în sumă de 5010 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. art. 82 și 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, cu executare.

În motivarea cerințelor sale acuzatorul de stat a invocat că martorul Vatavu D. a declarat că inculpatul era după ușă și a pătruns în casă. Văzînd că el nu dorește

să iasă afară din apartament la cererea lor, au fugit, ea personal în una din odăi, Mocanu A. la bucătărie. La intrare în apartament inculpatul nu a spus nimic, ele deodată au început a țipa, i-au cerut să iasă afară și au fugit.

Martorul Mocanu A. a relatat că când inculpatul a intrat într-o cameră, ea a observat cum el a luat ceva, posibil atunci el a luat notebook-ul. Ea i-a strigat inculpatului, că dacă a luat ceva, să pună la loc. A vrut să iasă după el, dar se temea și a sărit peste geam. S-a speriat ca inculpatul să nu le cauzeze careva suferințe.

Martorul Crivoborod M. a indicat că a auzit țipete de fete de la primul etaj. Peste 5 minute a văzut cum din scara blocului a ieșit inculpatul, care avea în mâini un notebook de culoare neagră.

Astfel, inculpatul a pătruns deschis, fără permisiune, în apartamentul părții vătămate, fiind observat de martorii Vatavu D. și Mocanu A., care trăiau acolo.

Fiind în stare de ebrietate alcoolică, inculpatul de mai multe ori a venit la apartamentul dat în aceeași zi. Prima dată a cerut bani, ce confirmă că infracțiunea a fost comisă din interes material, inculpatul din start a avut scopul sustragerii a bunurilor altei persoane.

Inculpatul a intrat fără voie în apartament. Văzînd că fetele s-au speriat și au fugit în alte camere, a sustras calculatorul.

Inculpatul a fost conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor sale. Acest fapt a fost confirmat și de el - fetele s-au speriat și au fugit în alte camere. În continuare, inculpatul știind că ele sunt în apartament și poate fi observat de ele, a sustras calculatorul. Făptuitorul a fost convins că acțiunea de luare, pe care a realizat-o, a fost vădită pentru proprietari.

Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el, rămîn neobservate sau neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvîrșirea sustragerii.

Concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, iar nu pe declarațiile neîntemeiate ale lui.

Toate aceste circumstanțe, coroborate una cu alta, indică la faptul că inculpatul a acționat cu intenție directă, cu scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 16 februarie 2015, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că s-a confirmat pe deplin vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(2) lit. c), d) Cod penal, concluzia dată rezulta din ansamblul de probe administrate pe cauză după cum urmează.

Martorul Vatavu D. a declarat că inculpatul era după ușă, a pus mîna între ușă. Ele s-au speriat și au fugit. Nu a văzut când a ieșit inculpatul din apartament și dacă avea ceva în mînă.

Martorul Mocanu A. a indicat că, când inculpatul a pătruns în apartament, ea s-a închis în bucătărie. Inculpatul a văzut că ea s-a încuiat în bucătărie și trăgea de ușă, dar nu a putut s-o deschidă, deoarece ea ținea din partea cealaltă. Apoi inculpatul a ieșit din apartament, dar ținea ceva în mînă. A vrut să iasă după el, dar se temea și a sărit peste geam. Ea nu a văzut clar, că inculpatul a luat notebook-ul. A observat că atunci, când a ieșit din apartament inculpatul avea ceva în mînă, ea i-

a strigat, că dacă a luat ceva, să pună la loc. Inculpatul era în stare de ebrietate, se cunoștea după vorbă și se simțea miros de alcool. Ea crede că el a auzit când ea a strigat să pună la loc ce a luat și să plece.

După cum rezultă din declarațiile inculpatului, el s-a uitat în cameră și a văzut că nu-i nimeni, a luat notebook-ul, l-a pus sub haină și a plecat, ***știind cu certitudine că o fată a sărit pe fereastră afară, iar alta era închisă în bucătărie***, în camera unde se afla calculatorul nu era nimeni și nimeni nu-l putea vedea cum sustrage bunul.

Argumentele apelantului că inculpatul a pătruns fără permisiune în apartament, fiind observat de martori, care s-au speriat și au fugit în alte camere, nu denotă caracterul deschis al sustragerii bunurilor altei persoane.

Declarațiile martorului Mocanu A. care ar fi strigat la el „lasă ce ai luat și pleacă”, cuvinte ce nu au fost auzite de inculpat, care a continuat deplasarea, nu poate fi acceptată că acesta a conștientizat „că a fost descoperit de către victimă sau alte persoane” în cazul în care ***nimeni nu a întreprins nici o măsură în vederea împiedicării sustragerii***.

Făptuitorul era convins privind modul ascuns al acțiunilor sale, or acțiunile sale nu puteau fi observate de martorul Mocanu A., care se afla la bucătărie, iar el a sustras bunul din altă cameră în care nu era nimeni.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că în dispozitivul sentinței lipsesc datele privind recunoașterea inculpatului vinovat și reîncadrarea acțiunilor lui din art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

Inculpatul a pătruns în apartament în prezența martorilor Vatavu D. și Mocanu A., chiar și aplicând forța pentru a deschide ușa de la intrare în apartament, la ce Vatavu D. și Mocanu A. au strigat, și au fost auzite de Crivoborod M. Acest fapt nu a fost negat de către inculpat și nici nu a fost respins de către instanțele de fond și apel.

Cu scopul de a sustrage bunurile altei persoane, inculpatul a intrat în apartament fiind văzut și, respectiv, descoperit de către Mocanu A. și Vatavu D.. ultimele chiar i-au făcut observații, au strigat, și mai mult ca atît, ele au conștientizat acțiunile ilegale ale inculpatului, fapt confirmat prin declarațiile acestor martori în instanța de apel. După aceasta Mocanu A. a observat că inculpatul a ieșit dintr-o cameră cu un obiect în mînă și i-a spus lui „lasă ce ai luat și pleacă”. Vatavu D. a sărit prin geam afară, fiind la etajul 1, iar Mocanu A. a fugit la bucătărie și a încuiat ușa. La observațiile lui A. Mocanu în adresa inculpatului, ultimul s-a apropiat de bucătărie și a tras de mînerul de la ușă. Înseamnă că acesta a auzit observațiile făcute în adresa lui și a conștientizat că persoana prezentă în apartament, în bucătărie, înțelege caracterul ilegal al acțiunilor lui. Toate cele menționate confirmă că a fost comisă o sustragere deschisă a bunurilor altei persoane. Este clar că inculpatul avînd un „trecut criminal”, anterior condamnat, nu va declara că a conștientizat că persoanele din apartament au înțeles că el comite infracțiunea. Mai mult ca atît, inculpatul se afla în stare de ebrietate alcoolică.

Totodată, la ieșirea ultimului din camera unde se afla notebook-ul, Mocanu A. a observat un obiect în mâinile inculpatului și i-a făcut observație ca să pună la loc ceea ce a luat.

Pe de o parte instanțele au constatat că a fost comis un furt, iar pe de altă parte au constatat că inculpatul a intrat în apartament în prezența persoanelor aflate acolo deja avînd scopul sustragerii bunurilor - motivare contradictorie.

În drept, recursul a fost bazat pe art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 09 iunie 2015, recursul declarat a fost admis, fiind casată decizia atacată și dispusă rejudecarea cauzei de către instanța de apel.

În motivarea soluției adoptate instanța de recurs a indicat că potrivit descriptivului sentinței atacate (*pct. 2. din decizie*), instanța de fond:

a) descriind fapta considerată a fi săvîrșită de inculpat, nu a constatat dacă scopul pătrunderii lui în locuința părții vătămate și modalitatea sustragerii calculatorului a fost „deschisă” sau „închisă”;

b) nu a apreciat fiecare probă administrată pe caz separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și cu circumstanțele invocate în actul de învinuire, nu a determinat și constatat juridic corect corespunderea exactă între semnele faptei prejudiciabile incriminate inculpatului și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Astfel, conform rechizitoriului, inculpatul este acuzat că, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul părții vătămate, de unde a sustras deschis calculatorul portativ „Lenovo G575”, cauzîndu-i un prejudiciu material considerabil, în sumă de 5010 lei.

Acțiunile lui au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, ca jaf, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, săvîrșit prin pătrundere în locuință, cu cauzare de daune în proporții considerabile.

Potrivit jurisprudenței naționale, dacă persoanele prezente au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, cele săvîrșite nu pot fi considerate furt, ci trebuie calificate ca jaf (art. 187 Cod penal). Pentru calificarea faptei ca furt este necesar să fie stabilită convingerea făptuitorului că cele comise de el rămîn neînțelese de către alte persoane, ori că aceste persoane nu-i vor zădărnici săvîrșirea sustragerii. Concluziile despre convingerea făptuitorului privind modul ascuns al acțiunilor sale trebuie să se bazeze pe anumite premise de ordin obiectiv, iar nu pe declarațiile neîntemeiate ale lui. Ca sustragere deschisă a bunurilor altei persoane, prevăzută de art. 187 Cod penal (jaf), se consideră situațiile cînd făptuitorul este conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, indiferent de faptul dacă ele au întreprins ori nu careva măsuri de curmare a acestor acțiuni.

Acțiunile inițiate ca furt, însă care n-au fost duse pînă la capăt, din cauza că au fost descoperite de către victimă sau de alte persoane, dar neținîndu-se cont de aceasta au fost prelungite de către infractor cu scopul însușirii bunurilor sau reținerii lor, se încadrează în infracțiunea de jaf, iar în cazul aplicării unei violențe

periculoase pentru viață și sănătate sau amenințării cu o astfel de violență - în cea de tâlhărie.

Din declarațiile inculpatului că: „...a intrat în apartament și a văzut 2 fete..., ele văzându-l, s-au speriat și au fugit..., a presupus că fetele s-au speriat și au fugit pe geam..., și sustrage acest calculator portativ”, și a martorilor oculari Vatavu D. și Mocanu A. că: „...inculpatul era după ușă, a pus mâna între ușă..., ele s-au speriat..., au fugit..., au sărit peste geam..., s-au speriat ca inculpatul să nu le cauzeze careva suferințe..., inculpatul a văzut că ea s-a încuiat în bucătărie și trăgea de ușă, dar nu a putut s-o deschidă, deoarece ea ținea din partea cealaltă..., inculpatul a ieșit din apartament, dar ținea ceva în mână..., ea i-a strigat inculpatului că dacă a luat ceva, să pună la loc...”, rezultă în mod evident și concludent că inculpatul a pătruns în locuința părții vătămate și a sustras calculatorul în pofida faptului că cele două persoane prezente nu i-au permis să intre, au strigat la el, Mocanu A. nu i-a permis să pătrundă și în bucătărie când inculpatul trăgea cu insistență de ușă și i-a zis ultimului să pună la loc ceea ce a luat, adică au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, dar inculpatul totuși a sustras calculatorul respectiv.

Martorul Crivoborod M. a auzit tocmai din curtea casei strigătele lui Vatavu D. și Mocanu A., care se împotriveau acțiunilor infracționale ale inculpatului, deci acestea nu puteau să nu fie auzite și de inculpat, inclusiv vorbele martorului Mocanu A. de a pune la loc ceea ce a luat.

În asemenea circumstanțe era evident faptul că inculpatul a perceput în mod clar că Vatavu D. și Mocanu A. au întreprins măsuri în vederea împiedicării sustragerii, că cele comise de el nu rămân neînțelese de către aceste persoane, că ele îi vor zădărnici săvârșirea sustragerii și fiind conștient că persoanele prezente înțeleg caracterul ilegal al acțiunilor lui, că acțiunile sale au fost descoperite de către persoanele din apartament și-a prelungit acțiunile cu scopul însușirii deschise a calculatorului.

Mai mult, faptul că inculpatul a pătruns ilegal într-o locuință străină prin înlăturarea obstacolelor și eforturilor vădite impuse de două persoane prezente în această locuință, cărora el le-a provocat o stare de neputință în a-și apăra bunurile, insufflându-le spaimă prin acțiunile sale ilegale, după care și-a prelungit și realizat intențiile, denotă că el conștientiza că Vatavu D. și Mocanu A. înțelegeau că sustrage calculatorul în mod deschis.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a indicat că instanța de apel, conform descriptivului deciziei adoptate, menținând o sentință ilegală și neîntemeiată, nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și le-a repetat întocmai.

Circumstanțele expuse confirmau faptul că ambele instanțe nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, care a fost pronunțată integral la 19 mai 2016, a fost admis apelul declarat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. art. 34 și 187 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, la 5

(cinci) ani 6 (șase) luni închisoare, fără amendă, cu executare în penitenciar de tip închis.

În motivarea deciziei, instanța de apel a indicat ca fiind stabilit faptul că Mazureac Gh., la 07.10.2013, în jurul orei 16:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, avînd scopul sustragerii deschise a bunurilor altei persoane, a pătruns în apartamentul nr. 18, situat în blocul locativ nr. 143 de pe str. Strada Veche din or. Cahul, în care locuia temporar Burlea Laura Rodion, de unde a sustras deschis de la ultima un calculator portativ de model „Lenovo”, prin ce i-a cauzat părții vătămată daune materiale în proporții considerabile, în sumă de 5010 lei.

Concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată, instanța de apel a întemeiat-o pe conținutul probelor administrate și cercetate în cauză, potrivit cărora rezulta că acțiunile inculpatului au fost săvîrșite în prezența martorilor oculari Vatavu D. și Mocanu A., care l-au văzut cum el a intrat în apartament și fiind speriate au fugit în diferite încăperi, despre ce inculpatul cunoștea și care, indiferent de această circumstanță a sustras calculatorul portativ aflat în acel apartament, nereacționînd la cerințele lui Mocanu A. de a lăsa pe loc tot ce a luat.

Cu referire la pedeapsa inculpatului, avînd în vedere faptul că acesta a fost anterior condamnat și a comis fapta incriminată în stare de recidivă deosebit de periculoasă, instanța de apel i-a stabilit o pedeapsă cu închisoare prin prisma art. 82 Cod penal. La fel, luînd în considerație starea sănătății inculpatului, rolul lui în săvîrșirea infracțiunii, recunoașterea parțială a vinovăției și recuperarea prejudiciului cauzat, instanța a considerat irațională stabilirea sancțiunii complementare cu amendă.

8. Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către inculpat și concubina acestuia Climovici Liudmila, care au fost depuse la 04 mai 2016 și 11 mai 2016 și, respectiv 13 mai 2016 și 20 mai 2016 și care solicită casarea acesteia cu trimiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea cerințelor sale recurenții indică faptul că nu a fost probat faptul sustragerii în mod deschis a bunurilor de către inculpat deoarece martorii se aflau în alte camere. La fel, s-a indicat că inculpatul s-a împăcat cu partea vătămată, căreia i-a restituit prejudiciul și care nu are pretenții față de el, ultimul avînd la întreținere și trei copii minori.

8.1. Pe cauză este depusă referință de către procuror, care se pronunță pentru inadmisibilitatea recursului declarat de inculpat din motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut, prevăzute de art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

9.1. Cu referire la recursurile inculpatului care sunt identice după conținut și de facto reprezintă un singur recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit prevederilor alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului ordinar declarat rezultă temeiul de casare prevăzut de pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stabilește că, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

În acest sens, Colegiul penal constată că criticile formulate de recurent au constituit obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și cărora acestea le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă pe larg în pct. 7 al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o consideră justă și a cărei reluare nu o consideră necesară, avînd în vedere plenitudinea argumentelor invocate.

La fel, conținutul recursului s-a rezumat la expunerea dezacordului cu modalitatea de apreciere a probelor și a concluziilor de vinovăție a inculpatului în fapta incriminată. În acest sens, este de menționat că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, astfel, criticile formulate de recurent nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării hotărîrii instanței de apel, ca fiind ilegală.

Reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art. 427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza soluției de condamnare, verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, instanță, care a conchis că probatoriul administrat cu participarea părților confirmă vinovăția inculpatului în fapta incriminată, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În concluzia celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea contestată nu este afectată de erori de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, fiind necesară dispunerea inadmisibilității recursului declarat, ca fiind vădit neîntemeiat.

9.2. Cu referire la recursurile concubinei inculpatului Climovici Liudmila, care sunt identice după conținut și de facto reprezintă un singur recurs.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Din conținutul prevederilor art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că recursul se depune de persoanele menționate în art. 421 și trebuie să fie motivat.

În raport cu art. art. 421 și 401 alin. (1) Cod de procedură penală, rezultă că recursul ordinar poate fi declarat de către procuror, în ce privește latura penală și latura civilă; inculpat, în ce privește latura penală și latura civilă; partea vătămată, în ce privește latura penală; partea civilă și partea civilmente responsabilă, în ce privește latura civilă; martorul, expertul, interpretul, traducătorul și apărătorul, în ce privește cheltuielile judiciare cuvenite acestora; orice persoană ale cărei interese legitime au fost prejudiciate printr-o măsură sau printr-un act al instanței.

Potrivit prevederilor art. 430 pct. 2) din Codul de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină numele și prenumele recurentului, calitatea procesuală sau mențiune cu privire la persoana interesele căreia le reprezintă și adresa ei.

Lecturînd materialele cauzei se constată că concubina inculpatului Climovici Liudmila nu intră în categoria persoanelor care pot declara recurs, ultima neavînd nici o calitate procesuală, precum și neavînd dreptul să reprezinte inculpatul, în acest sens rezultînd că recursul declarat de aceasta nu corespunde cerințelor de formă și conținut.

Suplimentar la cele relatate, se atrage atenția asupra faptului că hotărîrile contestate în ordinea recursului ordinar pot fi supuse verificării doar în baza unei cereri de recurs ce corespunde cerințelor de formă și conținut, iar din motiv că aceste condiții nu sunt îndeplinite, Colegiul penal nu va discuta argumentele invocate de către recurentă.

10. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. pct. 1) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Mazureac Ghenadie și de către Climovici Liudmila, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui *Mazureac Ghenadie Serghei*, deoarece recursul declarat de inculpat este vădit neîntemeiat, iar recursul lui Climovici Liudmila nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 07 octombrie 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Ghenadie Nicolaev

Petru Moraru